

RECHTSPRAAK

Verzoek ontbinding arbeidsovereenkomst vanwege disfunctioneren afgewezen. Subsidiair verzoek op de i-grond op grond van disfunctioneren in combinatie met een verstoorde arbeidsrelatie eveneens afgewezen, omdat niet is gebleken dat de combinatie van beide onvoldragen gronden ontbinding rechtvaardigt.*Feiten*

Werknemer is sinds 9 oktober 2017 in dienst van werkgeefster. Vanaf 1 oktober 2019 is de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd aangegaan. Tijdens het dienstverband zijn drie evaluatiegesprekken met werknemer gehouden. Op 16 januari 2020 heeft werkgeefster werknemer meegedeeld dat zij heeft besloten de arbeidsovereenkomst te beëindigen, waarbij werkgeefster een schriftelijk voorstel voor een vaststellingsovereenkomst heeft voorgelegd. Na enig onderhandelen heeft dit voorstel niet tot een overeenkomst geleid. Sindsdien verricht werknemer zijn werkzaamheden vanuit huis. Werkgeefster verzoekt in deze procedure primair ontbinding van de arbeidsovereenkomst vanwege disfunctioneren en subsidiair op grond van disfunctioneren in combinatie met een verstoorde arbeidsrelatie (de i-grond).

*Oordeel**Disfunctioneren*

De kantonrechter is van oordeel dat werkgeefster onvoldoende concrete feiten heeft gesteld, waaruit het disfunctioneren van werknemer zou kunnen blijken. In het verzoekschrift noemt werkgeefster enkele kwalificaties, maar geen concrete feiten, terwijl het juist op de weg van werkgeefster had gelegen om concrete voorbeelden aan haar verzoek ten grondslag te leggen. Werkgeefster heeft echter volstaan met verwijzing naar verslagen van de drie evaluatiegesprekken. Ook die verslagen bevatten niet of nauwelijks concrete voorbeelden. Naar het oordeel van de kantonrechter was uit de omschrijvingen en lage score af te leiden dat het functioneren diende te verbeteren, maar niet dat een dergelijke score disfunctioneren inhoudt, in die mate dat de arbeidsovereenkomst zou moeten eindigen. Voorts is de kantonrechter van oordeel dat werkgeefster werknemer niet tijdig in kennis heeft gesteld van het disfunctioneren en hem onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld zijn functioneren te verbeteren. Door werknemer in evaluatiegesprekken een lage score te geven heeft werkgeefster weliswaar aangegeven dat het functioneren verbetering behoefde, maar zij heeft onvoldoende duidelijk gemaakt dat begeleiding ter verbetering heeft bestaan en dat de arbeidsovereenkomst bij een gebrek aan die verbetering zou eindigen. Bij gebreke van iedere verslaglegging is voor de kantonrechter niet vast te stellen of hier sprake is geweest van

coaching met als doel een verbetering van werknemer. Naar aanleiding van bovenstaande komt de kantonrechter tot de conclusie dat het ontbindingsverzoek op de d-grond niet toewijsbaar is.

i-grond

Volgens werkgeefster zijn de verhoudingen tussen partijen verstoord als gevolg van de mededeling van het besluit van 16 januari 2020 en de onderhandeling die daarop heeft plaatsgevonden. Volgens werknemer is voortzetting van de arbeidsovereenkomst wel degelijk mogelijk. De kantonrechter overweegt dat het op zich logisch is dat in zo'n situatie enige wrijving en ongemak ontstaat tussen werkgever en werknemer, maar naar het oordeel van de kantonrechter volgt uit hetgeen werkgeefster naar voren heeft gebracht onvoldoende dat sprake is van een onwerkbaar situatie. De kantonrechter neemt hierbij in aanmerking dat werkgeefster ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat de overeenkomst dient te eindigen. Dat het mislukken van de onderhandelingen tussen partijen (mede) tot een verstoorde arbeidsrelatie heeft geleid, is niet aannemelijk geworden. Uit het voorgaande volgt dat noch de d-grond noch de g-grond voldragen is. Werkgeefster heeft echter nauwelijks toegelicht om welke reden de combinatie van beide onvoldragen gronden ontbinding toch rechtvaardigt. Toewijzing op grond van deze redenering zou er in dit geval op neerkomen dat aan werknemer de waarborgen die gelden voor de d-grond hem alsnog worden onthouden. Het ontbindingsverzoek wordt derhalve afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:1221

Zaaknummer: 8301792 UE VERZ 20-29 SV/40160

Rechters: P. Krepel

Advocaten: D.J. Bosboom en S.B.H. Dijkstra

Wetsartikelen: 7:66g BW en 7:671b BW